

Ministerier. De ere blevne berørte allerede i Gaar, men for Overblikkets Skyld skal jeg nævne de væsentligste af dem, idet jeg beder tilgivet, at jeg derved kommer til at gjentage enkelte Bemærkninger, der alt ere faldne under den tidligere Del af Forhandlingen. Den væsentligste Grund er den, at saa længe ingen Plan til Forsvarsvæsenet foreligger, maa man være meget varsom med, hvad man bevilger til Hær og Flaade. Gik man ud fra, at Flaadens Udvikling som et Led af en eventuel Forsvarspan stod i Forbindelse med de krævede Bevillinger, var der nogen sund Sands i dette Argument; men vi maa vel erindre, at Flaaden ikke en Gang er naaet til den Udvikling, som Flaadeloven af 1880 foresætter, at de Øvelser, de Indkaldelser, de Krav, der gennem denne Lov hjemles, ikke ere fyldestgjorte paa alle Omraader, og at Loven ikke fuldt ud kan gjøre Fyldest paa den fornuftigste og mest økonomiske Maade, naar ikke Midlerne gives dertil. Altsaa det Argument er et fuldstændig tomt Argument. Det næste er dette: Den og den Bevilling er nægtet i Fjor, er nægtet i Forfjor osv. Det Punkt blev ligeledes berørt i Gaar, og jeg skal ikke komme ind paa det, men kun minde om, at man møder Udtryk af en vis Indignation i denne Henseende i Behandlingen fra det andet Thing, naar en Bevilling er forlangt flere Gange, fordi den tidligere har været nægtet; ligesom om Begjæringen tabte sin Betydning for hvert Aar, medens det er en Kjendsgjerning, at den tværtimod vinder i Berettigelse, efterhaanden som Tiden gaar. Altsaa er det en fuldstændig Selvmodsigelse, der ligger i dette Argument. Det Tredie er: Vi have tidligere nedsat Beløbet med saa og saa meget. Dette er en eiendommelig Bestræbelse efter at komme hen til et Normalbudget, skulde man tro, skjønt Intet er mere i Modstrid med de Theorier, der fremsættes fra Oppositionens Side, end Alt, hvad der ligner et Normalbudget. Men naar man nu indser, at noget saa Ustabilt som Skibenes Opflidning er et Spørgsmaal, der kommer ind under Bestemmelsen af Vedligeholdelses-Summerne, kan man jo godt forstaa, at det er fuldstændig grebet ud af Luften at sige: „vi nedsatte saa og saa meget i Fjor, og derfor maa vi nedsætte saa og saa meget i Aar“. Dertil kommer jo, hvad der er indlysende, at Nedsættelsen rammer Summerne forskjelligt efter den begjærede Sums Størrelse, og da den begjærede Sums Størrelse efter Forholdenes Natur maa variere, blive saadanne Nedsættelser Noget, der er aldeles umotiveret. Der er et andet Udtryk, der ogsaa jævnlig

bruges, nemlig dette, at Gjennemsnitsbeløbet har været saa og saa meget i en Række af Aar. Her staa vi endnu nærmere ved Normalbudgettet. Det er dog et Udtryk, de høitærede Ministre efterhaanden have maattet i Praxis godkjende. Det var det eneste Argument, som den anden Side nogenlunde var at formaa til at gaa ind paa. Men fordi Gjennemsnitsbeløbet nu ved Oppositionens Bestræbelse gennem en Række af Aar er blevet sat ned under det, der er strengt nødvendigt, derfor er sandelig ikke en fremtidig Finantsbeskyttelse bunden til at holde sig til et Gjennemsnit, der ikke kan tilfredsstille de sieblikkelige Krav. Den ledende Tanke, der gaar igjennem det Hele, er dog, som jeg berørte i mine første Bemærkninger, „under de nuværende Forhold“, men ved Siden heraf er der, et ganske eiendommeligt Moment, der spiller ind under Behandlingen, det er, om jeg saa maa sige, Karakteren for god, mindre god eller for slet Opførsel fra de Herrer Ministres Side overfor Finantsudvalget. Man hører og man læser i Folkethingstidenden Uttringer som denne: „Hvis den høitærede Minister havde tilliet sig paa en anden Maade til Finantsudvalget, vilde han kunne have faaet denne Bevilling“ „Hvad Belvillie eller Uvillie har at gjøre med den Slags Ting, forstaaer jeg ikke, med mindre Folkethingets Finantsudvalg betragter sig som et Nationalkonvent. Der er saa endelig et af de Argumenter, der bleve anførte i Gaar, og som for Marineministeriets Vedkommende er benyttet en enkelt Gang, det er, at Spørgsmaalet „ikke er tilstrækkelig oplyst.“ — Naar man nu spørger mig om, hvad Resultatet af denne fleraarige Nedsættelse paa Marinens Budget har været, skal jeg ikke trætte Dem ved nsie at paavise alle de Omraader, hvorpaa det Uheldige ved den har gjort sig gjældende. Jeg skal kun i Almindelighed erindre om den Omhed, den Kjærlighed, der fra Folkethingets Side fra Oppositionens Side yttres for de indtalte Folk, der skulle behandles med den største Forsømmen, med den største Opsættelse. Er der en Officer, der tillader sig at tiltale en af dem paa en lidt uforsigtig Maade, sieblikkelig er der en Forespørgsel og en Strigen og Talen om det i Aviserne. Disse Bærnepligtige, som man har saa uhyre Medlidenshed med, saa stor Medfølelse for, de maa gjerne gaa og ødelægge deres Skotøi og Helbred ved at træde i Morads langs Voldværkerne ude paa Dokken, hvor de maa arbeide fra Morgen til Aften ved Ekviperingen. Det er ikke Synd, det er fuldstændig i sin Orden, fordi Finantsloven maa være, som den bør